

Jordi de Sant Jordi, poeta del rei Alfons

JOAN SANTANACH

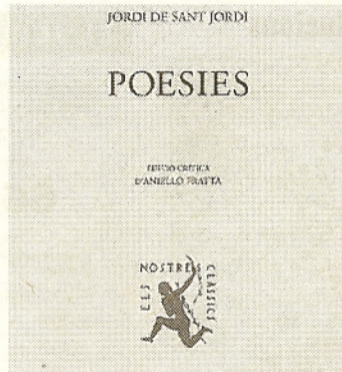
● Jordi de Sant Jordi, autor d'una obra breu però d'una gran qualitat, era també un excel·lent recitador i músic. Així ho recollia el Marquès de Santillana en el seu *Prohemio e carta*, anys després de la mort del poeta valencià, amb qui havia coincidit a la cort d'Alfons el Magnànim. Al servei del monarca, Jordi va

exercir el càrrec de confiança de cambrer reial. Ens consta igualment que el rei li va fer diverses donacions i que, a més, juntament amb la reina Maria, va donar suport a la seva germana Isabel perquè fos admesa al convent de la Saïdia, a València, ja que, segons sembla, les monges es resistien a acceptar-la a causa de l'ascendència

morisca dels Sant Jordi. El poeta va correspondre a l'estima reial no només com a cortesà sinó també lluitant en les campanyes italianes d'Alfons; va ser precisament a Nàpols, on l'any 1423 va caure en mans dels rivals del rei, que va escriure uns versos magnífics: «Desert d'amics, de béns e de senyor/ en estrany lloc i en estranya contrada,/ lluny

de tot bé, fart d'enuig e tristor,/ ma voluntat e pensa caitivada,/ me trob del tot en mal poder sotsmès.» La seva obra compta amb dues bones edicions, a cura de Martí de Riquer i Lola Badia (3 i 4, 1984), i d'Aniello Fratta (Barcino, 2005).

JOAN SANTANACH és professor de literatura catalana medieval a la UB.

Portada del llibre.

